

ZDRADA

Jezus przychodzi do swojego narodu jako Mesjasz, odrzuca jednak osiągnięcie swego celu przez wykorzystanie władzy politycznej, ekonomicznej lub religijnej. Zgadza się być ofiarą przemocy i wierzy, że jest to przeznaczenie, od którego Mesjasz nie może uciec.

Oto Jezus, On sam idzie na spotkanie z Judaszem, jak mówi Ewangelista Jan.

Judasz, jako dobry Izraelita oczekiwał przyjścia Mesjasza, ale jego ambicja doprowadziła go do zinterpretowania Jego nauczania w sposób ograniczony i materialny i tak stracił wszelką ufność w Jezusa. Tej nocy Jezus idąc na spotkanie Judasza, nazywając go przyjacielem okazuje mu całą głębię miłości i jeszcze raz próbuje dotrzeć do serca apostoła, nie naruszając zarazem jego wolności. Judasz jednak dokonał już wyboru. Pocałunek, który z gestu miłości przeradza się w fałszywą zdradę jest dla Jezusa najboleśniej.

W przesłaniu Janowym, po pokornym geście umycia nóg apostołom, Jezus ujawnia zdradę, której dokona Judasz (J 13,21-30). Jeszcze wcześniej, pod koniec opisu o rozmnożeniu chleba i ryb, św. Jan mówi o potępieniu przez Jezusa przyszłej zdrady, której dopuści się jeden z Dwunastu (J 6,70-71). W Ewangeliach wszystko nieuchronnie prowadzi do zdrady, która doprowadzi do śmierci Jezusa.

Chociaż zostało wysuniętych kilka powodów, dla których Judasz zdradził Jezusa, to jednak teksty ewangeliczne kładą nacisk na konkretny aspekt. Św. Jan wyraźnie mówi, że diabeł nakłonił serce Judasza do zdrady Jezusa. Podobnie pisze św. Łukasz (J 13,27; Łk 22,3).

Judasz, syn Szymona Iskarioty był skarbnikiem grupy. Ewangelista Jan opisując sylwetkę Judasza zawsze określa go jako złodzieja „mając trzos wykradał to, co składano” (J 12,4-6). Tak jak dwunastu apostołów Judasz znał dobrze miejsce Getsemani, do którego często chodzili uczniowie. On, który ”szukał sposobności, żeby im Go wydać” w zamian za trzydzieści srebrników- cena którą prawo możeszowe nakładało za zabitego niewolnika (Wj 21,32) - w środku nocy prowadzi gwardie do Getsemani, gdzie przebywał Jezus (Mt 26,14-15; Łk 22,3-6). Być może, sam Judasz nie spodziewał się, że ta zdrada przyczyni się do śmierci Nauczyciela.

Ociec Święty Benedykt XVI podkreślił : „Gdy zastanawiamy się nad negatywną rolą, jaką odegrał Judasz, musimy postrzegać ją w szerszym kontekście wydarzeń, którymi kieruje Bóg. Zdrada Judasza doprowadziła do śmierci Jezusa, który przemienił straszliwą mękę w przestrzeń zbawczej miłości i ofiary złożonej z siebie Ojcu. W swym tajemniczym planie zbawczym Bóg traktuje niewybaczalny czyn Judasza jako okazję do całkowitego daru z Syna dla odkupienia świata”. (Audjencia Generalna, 18 października 2006)

Słabość ludzka, która prowadzi do zdrady nie dotyka tylko Judasza, ale także samego Piotra, wybranego apostoła, który po śmierci Jezusa miał wesprzeć i zgromadzić uczniów. Pewny siebie Piotr nawet nie rozważa możliwości zdrady Jezusa. Po ostatniej wieczerzy Nauczyciel ostrzega apostołów, a Piotra jako pierwszego, że szatan domagał się, żeby ich przesiał jak pszenicę (Łk 22,31).

Piotr, po aresztowaniu Jezusa, wielokrotnie się Go zapiera (Mt 26,69-75; Mk 14,66-72; Łk 22,54-62; J 18,12-27). Mimo że podąża za Nauczycielem z daleka, strach przed byciem rozpoznanym jako Jego uczniem skłania go do przysięgi, że Go nie zna. Pianie koguta przywraca mu świadomość i uznanie siebie za grzesznika. Po swoim upadku Piotr wyraża skruchę i gorzko płacze, jak piszą synoptycy. Od tej chwili, w odróżnieniu od Judasza, Piotr otrzymuje łaskę nawrócenia, która będzie go wspierała w jego roli bycia pierwszym wśród apostołów aż do męczeńskiej śmierci na wzór Jezusa.